

Alliander N.V.
T.a.v. de heer ir. P.C. Molengraaf
Postbus 50
6920 AB DUIVEN

Den Haag, 9 februari 2016

Ons kenmerk: ACM/DE/2016/200588_OV

Contactpersoon: mr. Lindijer | Vincent.Lindijer@acm.nl | (070) 722 26 16

Onderwerp: 15.0772.53 Afsluiting onderzoek activiteiten Allego

Geachte heer Molengraaf,

Zoals u bekend is de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) in juni 2015 een onderzoek gestart naar de vraag of de activiteiten van Allego B.V. (hierna Allego) verenigbaar zijn met de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet). Allego is onderdeel van netwerkbedrijf Alliander N.V. (hierna: Alliander), waartoe ook netbeheerder Liander N.V. (hierna: Liander) behoort. Aanleiding voor dit onderzoek waren diverse klachten van marktpartijen waarin het vermoeden van overtreding werd geuit. ACM heeft het onderzoek afgerond en informeert u met deze brief over de uitkomsten daarvan.

Het onderzoek heeft niet geleid tot de conclusie dat Alliander en/of Allego en/of Liander in strijd met de genoemde wetgeving handelen. Wel heeft ACM bij Allego gedurende het onderzoek erop aangedrongen dat zij haar werkwijze zou wijzigen, omdat die werkwijze volgens ACM op gespannen voet kon staan met het verbod voor een netwerkbedrijf om elektriciteit te leveren. Allego heeft daarop haar business model aangepast.

Het onderzoek naar Allego richtte zich op de volgende vragen:

1. Artikel 10b van de E-wet bepaalt dat een netbeheerder geen onderdeel is van een groep waartoe ook rechtspersonen behoren die elektriciteit leveren of daarin handelen (hierna: 'het groepsverbod'). Vraag is of de activiteiten van Allego leiden tot strijdigheid met dit verbod.
2. Artikel 17, tweede en derde lid, van de E-wet bepalen dat de groep waartoe een netbeheerder behoort, geen handelingen of activiteiten mag verrichten die strijdig kunnen zijn met het belang van het beheer van het net van die netbeheerder (hierna: 'het verbod op nevenactiviteiten'). Vraag is of de activiteiten van Allego in strijd zijn met dit verbod.
3. Artikel 18 van de E-wet verbiedt een netbeheerder om groepsmaatschappijen die activiteiten verrichten die de netbeheerder niet zelf mag verrichten, te bevoordelen boven anderen waarmee een dergelijke groepsmaatschappij in concurrentie treedt, of anderszins voordelen toe te kennen die verder gaan dan in normaal handelsverkeer gebruikelijk is (hierna: 'het verbod op bevoordeling'). Vraag is of Liander in strijd met dit verbod Allego heeft bevoordeeld.

Ad 1. Het groepsverbod

Het groepsverbod verbiedt een netbeheerder om deel uit te maken van een groep waartoe ook een rechtspersoon of vennootschap behoort die in Nederland elektriciteit produceert of levert of daarin handelt. Met het groepsverbod (en het verbod op nevenactiviteiten) heeft de wetgever kort gezegd ervoor willen zorgen dat het netbeheer volledig onafhankelijk wordt van commerciële activiteiten op het gebied van productie, handel en levering van elektriciteit, om zo de leveringszekerheid te borgen.¹

De E-wet geeft geen definitie van het begrip 'leveren' of 'levering', en deze volgt evenmin uit de parlementaire geschiedenis. Gelet daarop ziet ACM aanleiding om voor de betekenis van het begrip levering aansluiting te zoeken bij de Europese energierichtlijnen.

Onder de Europese energierichtlijnen neemt de verkoop en wederverkoop van elektriciteit aan afnemers een centrale plaats in bij de vraag of sprake is van levering van elektriciteit. Anders dan in de E-wet, is het begrip 'afnemer' daarbij niet beperkt tot personen met een aansluiting op het net.²

De E-wet definieert de term 'handelaar' als "een organisatorische eenheid die zich bezighoudt met het sluiten van overeenkomsten betreffende de koop en verkoop van elektriciteit".³

In de parlementaire geschiedenis is 'het handelen in' elektriciteit als volgt nader toegelicht:

*"Uiteraard gaat het bij «handelen in» om het sluiten van overeenkomsten met betrekking tot de koop en verkoop van elektriciteit of gas. Voor de goede orde merk ik opdat onder handel niet valt het faciliteren van handel door het onderhouden van een marktplaats. Uiteraard mag degene die de marktplaats onderhoudt daarop dan zelf geen positie innemen. Van handel is evenmin sprake bij de aankoop van elektriciteit of gas voor eigen gebruik."*⁴

Uit het bovenstaande volgt naar de mening van ACM dat verkoop van elektriciteit door bedrijven binnen een netwerkbedrijf op gespannen voet staat met het groepsverbod.

Tot 1 februari 2016 kocht Allego bij haar elektriciteitsleverancier de elektriciteit in die zij op haar laadpalen beschikbaar stelde voor het opladen van elektrische voertuigen. De rekening voor de elektriciteit die op de laadpaal werd afgenomen voor het opladen van een voertuig, stuurde Allego naar de Mobility Service Provider (hierna: MSP) van degene die, met een laadpas van die MSP, zijn voertuig bij de laadpaal van Allego had opgeladen. De MSP verrekende dit vervolgens met haar klant.

¹ Zie *Kamerstukken II*, 2004/05, 30 212, nr. 3, p. 6-7, 12-13, 20; *Kamerstukken II*, 2005/06, 30 212, nr. 6, p. 9-10, 25; *Kamerstukken II*, 2005/06, 30 212, nr. 17, p. 39-43; *Kamerstukken I*, 2006/07, 30 212, D, p. 5-6; en *Kamerstukken I*, 2006/07, 30 212, F, p. 3.

² Artikel 2, negentiende lid, van Richtlijn 2003/54/EG en Richtlijn 2009/72/EG definiëren levering in de kern als "verkoop, wederverkoop daaronder begrepen, van elektriciteit aan afnemers". Een afnemer is op grond van artikel 2, zevende lid, Richtlijn 2003/54/EG en Richtlijn 2009/72/EG "een grootafnemer of een eindafnemer van elektriciteit". Een grootafnemer is op grond van artikel 2, achtste lid, Richtlijn 2003/54/EG en Richtlijn 2009/72/EG een natuurlijke persoon of rechtspersoon die elektriciteit koopt voor wederverkoop binnen of buiten het systeem waarop hij aangesloten is. Een eindafnemer is op grond van artikel 2, negende lid, Richtlijn 2003/54/EG en Richtlijn 2009/72/EG "een afnemer die elektriciteit koopt voor eigen gebruik".

³ Artikel 1, eerste lid, onder h, E-wet.

⁴ *Kamerstukken II* 2004/05, 30 212, nr. 3, p. 57.

Naar het oordeel van ACM verkocht Allego aldus elektriciteit op haar laadpalen voor het opladen van elektrische voertuigen. In het licht van hetgeen hiervoor is uiteengezet over de betekenis van de begrippen 'levering' en 'handel' als bedoeld in het groepsverbod, achtte ACM dit bezwaarlijk.

Allego en Alliander (hierna tezamen: Allego) deelden dit standpunt van ACM niet. Samengevat hebben zij hiertegen het volgende ingebracht:

1. Volgens Allego verkoopt zij geen elektriciteit, maar een meeromvattende dienst, te weten een laadmogelijkheid (laadcapaciteit). De beschikbaarstelling van elektriciteit is slechts een onderdeel van deze dienst, zoals ook de prijs voor de afgenomen elektriciteit slechts een (niet overheersende) component is van de prijs van die dienst. Allego is daarom van mening dat zij geen elektriciteit leverde, maar verbruik en capaciteit verkocht aan de MSP. In aansluiting hierop zou de beschikbaarstelling van elektriciteit op de laadpaal moeten worden gekwalificeerd als 'eigen verbruik' van Allego, ten behoeve van door haar verleende diensten.
2. Volgens Allego kan er geen sprake zijn van levering in de zin van de E-wet, omdat levering in de zin van de E-wet beperkt is tot levering *aan afnemers*. Een afnemer is volgens de definitie in artikel 1 van de E-wet eenieder die beschikt over een aansluiting op een net. Een aansluiting is gedefinieerd als – kort gezegd – de verbinding tussen een net en een onroerende zaak. Degene die verbinding maakt met een laadpaal om zijn elektrische voertuig op te laden, heeft daarmee geen aansluiting op een net; de auto is immers geen onroerende zaak. Allego verwijst ter ondersteuning van haar standpunt onder meer naar de beantwoording van Kamervragen door de Minister van Economische Zaken (hierna: de Minister) van 11 oktober 2013. Daar merkt de Minister op:

“Een aanbieder van een laaddienst is geen energieleverancier in de zin van de Elektriciteitswet 1998. Stroomlevering vindt plaats op een aansluiting van het net op een onroerende zaak, een elektrisch voertuig valt hier dus niet onder. De exploitant van een laadpunt (= onroerende zaak) neemt daarentegen zelf wel stroom af bij een energieleverancier.”⁵

De argumenten van Allego hebben ACM niet tot een andere zienswijze gebracht. Dat de beschikbaarstelling van elektriciteit een onderdeel is van een meeromvattende laaddienst, doet naar het oordeel van ACM niet af aan de mogelijkheid om dit als een verkoop van elektriciteit aan te merken. De beschikbaarstelling van de elektriciteit voor het opladen van elektrische voertuigen kan volgens ACM bovendien niet worden bestempeld als eigen verbruik door Allego. Verbruik houdt in dat elektriciteit door gebruik tot ontbinding wordt gebracht.⁶ Bij doorverkoop- of –levering van elektriciteit voor het opladen van elektrische voertuigen is daarvan geen sprake; het verbruik vindt dan pas plaats in het elektrische voertuig.

Voorts ziet ACM in de E-wet geen aanknopingspunten voor de opvatting dat het begrip 'levering' in de zin van die wet is beperkt is tot levering aan afnemers als bedoeld in artikel 1 E-wet. Vanuit de bedoelingen die de wetgever heeft gehad bij het groepsverbod – te weten de bescherming van het netbeheer tegen onaanvaardbare commerciële risico's en het voorkomen van concurrentievervalsing – ligt een dergelijke beperking van het begrip bovendien niet voor de hand; vanuit deze bedoelingen bezien maakt het geen verschil of een netwerkbedrijf elektriciteit verkoopt aan afnemers met een aansluiting op het net, of afnemers zonder aansluiting op het net.

⁵ Kamerstukken II 2013/14, aanhangselnummer 233, p. 4.

⁶ Zie in deze zin CBb 25 juli 2007, ECLI:NL:CBB:2007:BB4168, r.o. 7.1.

Tegenover de door Allego aangehaalde uitspraak van de Minister staan bovendien uitspraken waaruit blijkt dat ook de Minister meent dat de laaddienst met levering gepaard gaat (ook al is er geen afnemer met een aansluiting op het net).⁷

Gelet op het voorgaande is ACM van mening dat de werkwijze van Allego tot 1 februari 2016 gepaard ging met elektriciteitsverkoop en dat die verkoop op gespannen voet kan staan met het groepsverbod.

Tegen deze achtergrond heeft ACM bij Allego erop aangedrongen dat zij haar activiteiten zo zou wijzigen, dat niet langer gesproken kan worden van de verkoop van elektriciteit op haar laadpalen. Allego heeft vervolgens aangegeven haar werkwijze aan te passen.

Vanaf 1 februari 2016 is Allego niet langer de partij die de elektriciteit voor het opladen van voertuigen aan haar laadpalen ter beschikking stelt, maar wordt dit gedaan door een zelfstandige energieleverancier. Allego is daartoe een samenwerking aangegaan met energieleverancier Vandebron. Vandebron heeft een direct contract met de MSP dat enerzijds ziet op het in rekening brengen van de kosten voor de geleverde elektriciteit (voor rekening en risico van Vandebron) en anderzijds op het doorberekenen – namens Allego – van de kosten voor het gebruik van de laadinfrastructuur. Allego koopt bij Vandebron alleen nog de elektriciteit in die zij nodig heeft om haar laadpalen in werking te houden (de baseload); dit kan worden gekwalificeerd als aankoop van elektriciteit voor eigen gebruik.

ACM is van oordeel dat Allego, door de hierboven beschreven aanpassingen in haar werkwijze, geen elektriciteit meer verkoopt op haar laadpalen. Dit brengt ACM tot de conclusie dat Allego aldus tegemoet is gekomen aan de bezwaren die ACM had tegen de eerdere werkwijze in het licht van het groepsverbod.

ACM ziet geen aanleiding om Allego voor de werkwijze tot 1 februari 2016 een punitieve sanctie op te leggen. In dit verband merkt ACM op dat uit de E-wet niet duidelijk en eenduidig voortvloeit dat die werkwijze gepaard ging met 'levering' of 'handel' als bedoeld in het groepsverbod. In zoverre was naar het oordeel van ACM geen sprake van een overtreding waartegen ACM met een punitieve sanctie kan optreden. Daarbij betreft ACM de omstandigheid dat de uitspraak van de Minister waar Allego op heeft gewezen, lijkt uit te gaan van een interpretatie waarbij elektriciteitsverkoop buiten het net (dus aan personen die geen aansluiting op het net hebben), niet als levering in de zin van de E-wet kwalificeert. Ten slotte acht ACM van belang dat het groepsverbod geruime tijd buiten werking is gesteld als gevolg van de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag van 22 juni 2010. Pas met de uitspraak van de Hoge Raad van 26 juni 2015 is het groepsverbod weer verbindend.⁸

Ad 2. Het verbod op nevenactiviteiten

De E-wet biedt voor netwerkbedrijven ruimte om commerciële activiteiten te verrichten. De reikwijdte van deze activiteiten is echter beperkt. Artikel 17, tweede lid, E-wet bepaalt dat netwerkbedrijven geen handelingen of activiteiten mogen verrichten *“die strijdig kunnen zijn met het belang van het beheer van het desbetreffende net.”* Als voorbeelden van dit soort handelingen noemt het derde lid het verstrekken van zekerheden door de netbeheerder voor financiering van activiteiten van de groep en het zich aansprakelijk stellen door de netbeheerder voor schulden binnen de groep. Daarnaast beperkt het derde lid de toegestane handelingen en activiteiten van netwerkbedrijven tot *“infrastructurele voorzieningen of aanverwante activiteiten”*.

⁷ Zie *Kamerstukken II* 2015/16, 30 212, nr. 83, p. 26 en, bij het niet aangenomen wetsvoorstel voor de Elektriciteits- en Gaswet, *Kamerstukken II* 2014/15, 34 199, nr. 3, p. 17.

⁸ Hoge Raad 26 juni 2015, ECLI:NL:HR:2015:1727; 1728 en 1729

In de parlementaire geschiedenis bij de Wet Onafhankelijk Netbeheer (WON) on is opgemerkt dat wordt beoogd netwerkbedrijven ruimte te geven om zich verder te ontwikkelen in met netbeheer vergelijkbare commerciële activiteiten die synergieën opleveren.⁹

Uit de artikelen de artikelen 17, tweede en derde lid, E-wet en de aangehaalde parlementaire geschiedenis volgt derhalve dat commerciële activiteiten door netwerkbedrijven zijn toegestaan zolang deze activiteiten niet in strijd zijn met het groepsverbod en bovendien: niet strijdig zijn met het belang van het beheer van het net¹⁰ en betrekking hebben op infrastructurele voorzieningen of daaraan verwante activiteiten (niet wezensvreemd zijn aan netbeheer). Is aan deze eisen voldaan, dan zouden met dergelijke activiteiten mogelijk gewenste synergievoordelen kunnen worden behaald, waaraan de wetgever niet in de weg wilde staan.

Gelet hierop constateert ACM dat het enkele feit dat de activiteiten van Allego commerciële activiteiten zijn, geen reden is om deze activiteiten ontoelaatbaar te achten.

Hiervoor – onder *ad 1* – heeft ACM aangegeven waarom de in- en verkoop van elektriciteit op de laadpalen op gespannen voet kan staan met het groepsverbod. Daarmee is gegeven dat daartegen met het oog op de verboden nevenactiviteiten dezelfde bezwaren bestaan.

Voor het overige kan naar het oordeel van ACM niet worden gezegd dat de activiteiten van Allego in strijd komen met het verbod op nevenactiviteiten. Uit parlementaire geschiedenis, als ook uit eerdere uitspraken van ACM,¹¹ volgt dat de aanleg en het beheer van laadpalen door netwerkbedrijven mogelijk is. Daarbij is ook opgemerkt dat een laadpunt 'infrastructureel' is.¹² De reikwijdte van het begrip 'beheer' strekt zich in dit verband uit tot niet alleen het onderhouden van de laadpaal, maar ook tot het tegen een vergoeding aanbieden van gebruik van de laadpaal. In deze zin laat de rol van het netwerkbedrijf bij het beheer van laadpalen zich vergelijken met de rol van de netbeheerder, bij het beheer van het net; beiden stellen tegen vergoeding infrastructuur (laadpaal, net) ter beschikking te behoeve van de levering van elektriciteit door een andere partij via die infrastructuur.

In dit verband kan onder meer worden gewezen om de brief van de Minister van 12 december 2014, waarin hij opmerkt:

"In de markt voor het laden van elektrische auto's beginnen twee gescheiden deelmarkten uit te kristalliseren: laadpaalexplotatie en laaddiensten. Een laadpaalexplotant, zoals Allego, beheert laadpalen en stelt deze ter beschikking aan service providers die de laaddiensten aan eindgebruikers aanbieden. [...]"

Wat betreft de rol van het netwerkbedrijf is van belang om onderscheid te maken tussen de gereguleerde taken van de netbeheerder en commerciële taken die binnen het netwerkbedrijf kunnen worden uitgevoerd. Netbeheerders mogen alleen wettelijke taken

⁹ Zie o.m. *Kamerstukken II*, 2004/05, 30 212, nr. 3, p. 20; *Kamerstukken II*, 2005/06, 30 212, nr. 17, p. 41-42 en de notitie 'Netbeheerder en netwerkbedrijf na splitsing' van het Ministerie van Economische Zaken van 21 maart 2006, p. 4-5; *Kamerstukken II*, 2005/06, 30 212, nr. 28, p. 1; *Kamerstukken II*, 2005/06, 30 212, nr. 29, p. 2-3.

¹⁰ Strijdig zijn bijvoorbeeld financiële kruisverbanden zoals bedoeld in de artikelen 17, derde lid, onderdelen b en c, E-wet en 10b, derde lid, onderdelen b en c, Gaswet. Daarnaast dient de focus van de groep als geheel te liggen bij het netbeheer. Commerciële activiteiten mogen derhalve niet de overhand krijgen binnen de groep.

¹¹ Publicatie op de website van 9 april 2014, <https://www.acm.nl/nl/publicaties/publicatie/12786/Visiedocument-duurzaamheid-in-energie-toezicht/>. Zie ook het visiedocument, p. 26.

¹² *Kamerstukken II*, 2015/16, 30 212, nr. 83, p. 26.

uitvoeren. Concurrerende activiteiten horen niet in het gereguleerde domein van de netbeheerder plaats te hebben (concurrentieverbod). [...]

Andere bedrijven binnen de groep waar een netbeheerder deel van uit maakt kunnen marktactiviteiten ondernemen die nauw aansluiten bij de netwerkinfrastructuur. Onder de activiteiten die netwerkbedrijven kunnen ontplooien, valt ook laadpaalexplotatie. [...]"¹³

ACM heeft bij de publicatie van haar Visiedocument *Duurzaamheid in energietoezicht*¹⁴ opgemerkt dat netwerkbedrijven zich mogen inlaten met de aanleg en het beheer van laadpalen:

"Laadpalen voor elektrische auto's

*Netwerkbedrijven hebben in het energietoezicht de ruimte te innoveren. Zo mogen de netwerkbedrijven waar netbeheerders deel van uitmaken, best investeren in laadpalen voor elektrische auto's. Deze niet-wettelijke taken moeten ze echter onderbrengen bij zusterbedrijven van de netbeheerder."*¹⁵

Met het oog op mogelijke toekomstige ontwikkelingen, acht ACM voorts van belang dat het niet aangenomen wetsvoorstel voor de Elektriciteits- en Gaswet hierin geen verandering beoogde te brengen. Op grond van artikel 4.14, tweede lid, onderdeel c, van de dit wetsvoorstel zouden netwerkbedrijven zich in Nederland bezig mogen houden met de aanleg en het beheer van infrastructuur voor het op- of ontladen van elektrische voertuigen. Het exploiteren van de laadpaal – waarmee blijkens de parlementaire geschiedenis niet, zoals in de hierboven geciteerde brief van de Minister van 12 december 2014, werd bedoeld het aanbieden van laadpalen, maar de dienstverlening door een MSP – was daarentegen volgens antwoorden van de Minister op Kamervragen voorbehouden aan andere partijen dan netwerkbedrijven:

*"De activiteiten die het infrastructuurbedrijf mag verrichten staan opgesomd in artikel 4.4, tweede lid, onderdelen a tot en met g. Het gaat om handelingen en activiteiten met betrekking tot [...] aanleg en beheer van infrastructuur voor het op- of ontladen van elektrische voertuigen [...]. Energiebesparingsdiensten, energieopslag en laadpaalexplotatie vallen hier niet onder; dat is aan andere marktpartijen."*¹⁶

Gelet op het voorgaande is ACM van oordeel dat het aanleggen en beheren van laadpalen (met inbegrip van het tegen vergoeding beschikbaarstellen daarvan voor het opladen van elektrische voertuigen) niet in strijd komt met het verbod op nevenactiviteiten.

Ad 3. Het verbod op bevoordeling

Tot slot heeft ACM onderzoek gedaan naar mogelijke verboden bevoordeling van Allego door Liander, als bedoeld in artikel 18, eerste en tweede lid, E-wet.

Dit onderzoek is gestart naar aanleiding van verschillende signalen van marktpartijen. Zij zetten hun vraagtekens bij de business case van Allego, die in hun ogen niet realistisch is. Zij vermoeden daarom dat netwerkbedrijf Alliander en/of netbeheerder Liander aan Allego voordelen toekent die verder gaan dan gebruikelijk in normaal handelsverkeer. Deze voordelen zouden enerzijds bestaan

¹³ Kamerstukken II, 2014/15, aanhangsel 820, p. 1-2.

¹⁴ Visiedocument duurzaamheid in energietoezicht, 9 april 2014, kenmerk ACM/DE/2014/201987. Zie i.h.b. p. 26.

¹⁵ Publicatie op de website van 9 april 2014, <https://www.acm.nl/nl/publicaties/publicatie/12786/Visiedocument-duurzaamheid-in-energie-toezicht/>

¹⁶ Kamerstukken II, 2014/15, 34199, nr. 7, p. 40.

uit financiële bevoordeling en anderzijds in het sneller en tegen gunstigere voorwaarden realiseren door netbeheerder Liander van aansluitingen van Allego dan aansluitingen van concurrenten.

ACM stelt voorop dat de E-wet geen beperkingen stelt aan de financiële relatie tussen moederbedrijf Alliander en Allego. Het verbod op bevoordeling in artikel 18 van de E-wet richt zich immers enkel op de relatie tussen de netbeheerder, in dit geval Liander, en overige bedrijven binnen de netwerkgroep, in dit geval de Alliander-groep. Concreet betekent dit dat de E-wet niet in de weg staat aan eventuele bevoordeling van Allego door moederbedrijf Alliander. Omdat de E-wet hiervoor geen voorschriften bevat, en ACM derhalve in zoverre geen bevoegdheid heeft om daarop te interveniëren, heeft ACM niet onderzocht of van een dergelijke bevoordeling sprake is.

ACM heeft informatie opgevraagd bij Allego, Alliander, netbeheerder Liander en verschillende marktpartijen over kosten, opbrengsten, aanbestedingen, voorwaarden en aansluittermijnen. Op basis hiervan is inzicht verkregen in de business case van Allego en de wijze waarop Allego haar activiteiten financiert. Daarnaast heeft ACM de dienstverlening van netbeheerder Liander richting de verschillende marktpartijen, en de voorwaarden waaronder dat gebeurt, geanalyseerd.

ACM is daarbij niets gebleken van eventuele kruissubsidies aan, of kapitaalsparticipaties in Allego door netbeheerder Liander. ACM heeft ook geen aanwijzingen gevonden voor andere vormen bevoordeling van Allego door netbeheerder Liander, zoals bedoeld in artikel 18, eerste en tweede lid, E-wet.

Tegen deze achtergrond ziet ACM geen aanleiding om het onderzoek naar bevoordeling van Allego door netbeheerder Liander te vervolgen en/of uit te breiden. Dit neemt niet weg dat ACM de naleving van het bevoordelingsverbod opnieuw in onderzoek kan nemen, indien zij nieuwe signalen ontvangt die op een mogelijke overtreding daarvan wijzen. ACM acht immers van groot belang dat de naleving van dit verbod verzekerd is.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat het onderzoek niet heeft geleid tot de conclusie dat Alliander en/of Allego en/of Liander in strijd met de E-wet handelen.

ACM ziet hierin aanleiding om het onderzoek te sluiten en dankt u voor uw medewerking aan het onderzoek.

Hoogachtend,

Autoriteit Consument en Markt
namens deze,

w.g.
drs. D.I. Bos
Directeur Directie Energie